

Viðmerking

Trælalyndi

Hósdagin tann 8. januar 1998 var eg á Káta Horninum. Har møtti eg einum goðum sambandsmanni, sum eg havi havt mangt áhugavert prát við. Men henda dag var hann sum hamskiftur, og sigur við meg, at onkur skuldi jarðlagt meg, tí at eg hevði formæð dansk forsætisráðharran. Eg segði, at hann var vælkominn sjálvur at gera tað hann hóti við, men eitt skuldi hann vita, og tað var, at eg sló ikki aftur. Vard eg sundursoraður av honum ella nokrum øðrum av lakajunum hjá tí ólógliga harðræði, sum her er sett á stovn, so tók eg tað sum eitt av ofrum, sum ikki slepst undan í frælsisstríði okkara.

Er danska stýrið lógligt?

Eg royndi at spyrja hann, hvat ið var skeivt í tí, sum eg hevði sagt um forsætisráðharran. Var tað kanska ikki rætt at danska stýrið í ríki okkara síðan 9. juni 1995 ikki hevur nakað lógligt stóði at standa á, og at teir donsku politikararnir, sum halda fram við at stýra okkum ólógliga, tí eru at sammeta við politikarar, sum teir vanligu ikki brýggja seg um at verða samanbornir við?

Nei, tað sum var galið, var tað at eg hevði sagt hetta. At eg hevði sagt, at teir vóru imperialistar, tí tað kundi gera tað, at teir gjørdust firtir og ikki vildu geva okkum so nógvur pengar í komandi tíðum.

Hvat fáa vit fyrí at vera penir?

Men hóast ringt var at koma til orðanna fyrí ákærum hansara, royndi eg eftir førumini at spyrja hann, hvat ið vit hava fingið burtur úr at vera húskallar hjá donsku politikarunum. Hvat hava vit fingið burtur úr teimum pengum, sum vit hava fingið fyrí okkara undirbrotligheit? Í tjúgunum fóru vit á húsagang, í triátírunum fóru vit á húsagang, í fimm tíðrunum fóru vit á húsagang, og í nittitíðrunum hava vit mist 10.000 av okkara unga fólki. Familiurnar eru sundurskræddar, fólk eru ríkin av landinum og sita í útleig og gjalda niður láni, tey høvdu í tí húsi, sum tey hava mist, samstundis sum tey skulu gjalda fyrí innivist í tí landi, tey nú eru ríkin til.

Hetta er tað, sum vit hava fingið fyrí at vera fitt ímóti teimum donsku forsætisráðharrunum.

Duga vit ikki at húsast?

Men so segði hann, at tað

vóru vit sjálvi, sum ikki høvdu dugað at húsast við teimum pengunum, sum komnir vóru úr Danmark, og at tað tí vóru vit, sum høvdu allan feilin. Høvdu vit nýtt pengarnar betri, so hevði tað verið heilt órvisi.

Tá noyddist eg at spyrja hann, hvørjir teir føroyingar vóru, sum ikki høvdu dugað at húsast. Tað máttu jú vera teir, sum hava havt valdið. Hvørjir hava teir verið?

Sambandsflokkarnir mutraðan meiriluta

Í tjúgunum hevði sambandsflokkurin reinan meiriluta, tí hann fekk sannført nógv um, at tað var gott at fáa pengar úr Danmark. Inn á ting í 1928 kom ein nýggjur flokkur, sum fekk sær navn við javnaðarflokkurin og segði, at hann var enn betri enn sambandsflokkurin at mjólka statskúnni, og tað fekk hann eisini nakrar av teimum atkvøðunum uppá, sum annars høvdu farið til sambandsflokkinn. Fram til 1936 høvdu hesir báðir flokkarnir meiriluta í felag.

Í 1936 vóru tað nakrir menn, sum tóku valdið í sjálfstýrisflokkinum, og sum fóru at samstarva við javnaðarflokkinn og sambandsflokkinn um at fáa fyrimunir burtur úr tí danska stundninginum.

Hetta hevur eydnast teimum, og til hvørt einasta val, sum hevur verið síðani 1936, hava hesir flokkar megnað at mutra seg til so nógvur atkvøður, at eingin meiriluti hevur kunnað verið skipaður uttan um teir.

Sambandsflokkarnir stýrt okkum út í kreppurnar!

Tað vóru hesir flokkar, sum í 1946 við danskari uppleggning kollveltu loysingina, og sum síðani við hesum danska stuðli gjørdur eina stýrisskipan hjá okkum við einum landsstýri, sum gav lögmanni alt veruligt vald í stýrinum. Síðani hava hesir flokkar havt lögmannin í 44 av teimum 50 árunum, sum skipanin hevur verið. Harafturat er komið, at tað hevur eydnast hesum flokkum at fingið aðrar flokkar at hjálpt sær og donum at stýrt okkum. Teir hava havt meiriluta, og so hava teir lokkað veikar sálir í øðrum flokkum, sum kanska hava hildið seg fingið onkran vælgerabita, at hjálpt sær við at stýra okkum. Í øllum landsstýrum hava tíð onkrir av hesum sambandsflokkunum verið upp í og hava havt sum avgjörda treyt, at livlinjan til danska respiratorin skuldi vera ótálmað.

Tá ið tað nú gongur av skriðni hjá okkum, so færa

teir, sum hava stýrt okkum út í hesa vanlukku, tað fram, at tað eru øll onnur, sum hava feilin. Teir hava stýrt okkum í rot og nú siga teir, at tað er tann manning, sum teir forkoma, sum hevur alla ábyrgd, men at teir sjálvir eru so reinir sum lambið.

Sambandslygnin

Tað sum er galið við teimum, er at teir eru villeiddir til at halda, at tað, sum er til fyrimunir fyrí teir, eisini er gott fyrí tjóð okkara. Teir sum hava villeitt teir, eru teir donsku politikararnir, sum hava figgið teirra niðurbrotandi politikk, og hava fírt sambandslygnina.

Sambandslygnin er nevnlaga tann, at tað er gott fyrí okkum at fáa pengar uttanfrá. Alir búskaparfrøðingar duga at greiða frá, at eitt land, sum fær ta byrðu á seg sum vit hava fingið oman yvir okkum við danska blokkinum, fer á húsagang. Hetta er heilt einfalt tí, at pengar uttanfrá gera at prisurin á egnari framleiðslu fer upp, so tað loysir seg betri fyrí fólk at keypa vørur uttanlands enn at framleiða sjálvi, og tað má og kann ikki annað enn enda við at vit ikki lága okkum.

Nyrup lógur móti betri vitandi

Núverandi danski forsætisráðharrin er búskaparfrøðingur, og tá ið hann sigur, at vit við danska stundninginum fara at koma burtur úr kreppuni, so er tað ikki bert tað at hann lýgur, men hann lýgur móti betri vitandi. Hann veit at blokkurin er til ómetalan skaða fyrí búskap okkara, og hann veit eisini, at hesin stundningur fer at reka enn fleiri av okkum úr fosturlandinum. Men hann skal jú reka ein politikk, sum er til gagn fyrí danska ríkið, og hann heldur, at tað er til fyrimunir fyrí Danmark, at vit fara á ørundaðhúsið. Hann hevur brúk fyrí landi okkara, og tað er til fyrimunir fyrí hann, at tað er oyðt og tomt.

Trælalyndi úr skýmaskotunum

Tann sum gevur seg upp til onnur gerst trælur hjá teimum. Tá ið eg segði danska forsætisráðharranum sannleikan um hvat ið hann var, og hvørjir ið hann setti seg sjálvan og allar aðrar danskars flokksleiðarar í bólk við, var tað fyrí at tey sum høvdu trælalyndi skuldu sleppa at avdúka seg sjálvi, og henda dag í Havnar gotum kom so tann fyrsti fram úr skýmaskotinum.

Zakarias Wang

Meiningskanningin

Útvarpið hevði stór tíðindi

os til de nøgne kendsgerninger, som er følgende:

Færøerne og Grønland var integrerede dele af det norske rige, der i 1450 indgik en folkeretlig bindende unionsaftale med det danske rige. Denne aftale fastsætter, at rigerne har de samme rettigheder og forpligtelser, og at befolkningerne i hvert rige styrer deres egne anliggender. I 1661 blev der af befolkningerne vedtaget nye grundlove i såvel Danmark som i Norge, i hvilke der blev fastsat, at nu skulle den *almindelige* lovgivningsmyndighed og forvaltning udøves af kongen, men indbyggerne beholdt den grundlovgivende magt. Danmark blev styret af kongen til 1848, men blev da ved junigrundloven af 1849 et demokrati. I vort rige var arveenevoldssloven stadig i kraft, men kongen anmodede sin regering om at administrere os. Regeringen besluttede, at vi skulle have kommunale myndigheder, og hjemmelen for denne beslutning var den magt, vi i 1661 havde givet kongen til at udstede love. Med den samme hjemmel har regeringen kundgjort de danske grundlove i vores rige, og de har derfor her kun gyldighed som almindelige love, hvilket yderligere fremgår af, at de lige som alle andre love bliver sat i kraft her ved kongelig anordning.

Vores amtskommune er derfor ikke en dansk amtskommune, men en amtskommune i vort eget rige, der er i union med Danmark. Men nu er der sket en total ændring i vores situation. Den 9. juni 1995 afleverede 3094 borgere i vort rige en petition til dronning Margrethe, i hvilken vi anmodede hende om at tilbagelevere den magt, som vi ved arveenevoldssloven af 1661 havde deponeret hos kongen. Denne anmodning er blevet behandlet i statsministeriet, der ved brev af 14. september 1995 afslod den, idet ministeriet udtalte, at det „ikke ser sig i stand til at vurdere den historiske argumentation“.

Dette svar er et ualmindelig klart brud på folkeretten, idet den folkeretligt bindende aftale, Danmark sluttede med os i 1450, udtaler, at begge rigerne er lige. Når derfor 2000 af Danmarks indbyggere ved i 1848 at henvende sig til kongen fik tilbageleveret den magt, han havde fået i 1661, så er den danske regering folkeretligt forpligtet til at give borgerne i det med Danmark forbundne rige den samme ret, såfremt den modtager en henvendelse af samme art, som den Danmarks kong fik i 1848.

Vores henvendelse går ud på, at vi skal få lov til at udøve vores nationale selvbestemmelsesret. Der skal vælges en grundlovgivende rigsforsamling, der naturligvis har al den lovgivende og udøvende magt, der hidtil har været hos rigets myndigheder. Derpå skal for-

samlingen beslutte, hvilken vores statsretlige og folkeretlige status skal være fremover.

Dette er hvad vi har ret til, og hvis vi bestemmer, at vores folkeretlige status skal være den, at vi skal være en fuldt integreret del af Danmarks rige, så vil Wählin have ret i at Danmarks regering og folket kan bestemme hvilken kommunal styrelsesordning, vi skal have indenfor riget. Men hvis de danske politiske partier mente, at vi ville tage en sådan beslutning, så ville de utvivlsomt skyndsomt have ophørt med deres ulovlige politik og givet os vores selvbestemmelsestret.

Så længe de ikke gør det, er vi nødt til objektivt at konstatere, at de danske politikere i relation til os driver en politik, der indbyder til sammenligning med regeringer og politikere, som man normalt ikke plejer at slå dem i hartkorn med.

Zakarias Wang

Hvat er ein tjóðfundur?

Nú eru tey mong, sum spyrja, hvat ið ein tjóðfundur er.

Hertil er at siga, at ein tjóðfundur er eitt serligt ting, sum verður valt av teimum, sum búgva í einum ríki, so at tey kunnu nýta tann sjálvsavgerðarrætt, sum allar tjóðir hava sambært altjóða sáttmálum.

Tað hetta tingið ger, er at viðgera, hvussu ríkið skal stýrast. Reglurnar fyrí stýrið verða settar í eina stýrisskipanarlóg (grundlóg) sum t.d. ásetur, um tað skal vera ein kongur ella ein forseti, sum skal standa á odda í ríkinum. Síðani verða reglur settar fyrí hvussu vanligu lóggávutíngið skal verða valt, hvussu stjórnin skal setast og hvat vald ið hon skal hava móttvegis tinginum. Harumframt stendur eisini vanligi í eina stýrisskipanarlóg hvørjir rættindi ið borgararnir hava.

Viðhvørt verður tann stýrisskipanin, sum tjóðfundurin hevur samtykt, lógð út til eina fólkaatkvøðu, og er tað har meiriluti fyrí henni, verður hon sett í gildi, ríkisleiðari valdur, lóggávutíngið valt og stjórn skipað.

Okkara tjóðfundur kemur eisini at taka stóðu til, hvørt vit skulu halda fram í tí sambandsríki, vit hava við Danmark. Vilja vit tað, so má ein nýggjur samveldissáttmáli gerast, tí tann gamli frá 1450 er heldur ótíðarhóskandi. Ber ikki til at fáa semju um ein samveldissáttmála, so kunnu vit annaðhvørt gerast ein samrunnin (integreraður) partur av danska ríkinum ella skipa okkara eina ríki, sum samstarvar við onnur ríki á tann hátt, sum er til fyrimunir fyrí tjóð okkara.

Zakarias Wang